

סדר הלימוד ליום ט"ו תמוז:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ח ג זה החכם הדור הנ"ל צריך לידע איזה מקיפים, שהוא צריך להמשיכם ואיזה מקיפים שאין צריך להמשיכם, ובשביל זה יש דברים שאין ראויים לגלותם בפני התלמידים, כי אם יגלה אותן הדברים, יכנסו מקיפים אחרים בתוך שכלו כנ"ל. ולפעמים אין צריך לקבל אלו המקיפים, כמו למשל, כשהרב מדבר עם תלמידו איזה פשט בגמפ"ת [גמרא, פרוש, תוספות], ובתוך דבריו הוא בא על איזה קשיא, ואותו הקשיא היה בתחלה בבחינת מקיף אצלו, כי לא ידע ממנה בתחלה, ותכף כשנזפל בשכלו זאת הקשיא, הוא אומרה בפני תלמידו, ובתוך כך כשנסביר לו הקשיא, נזפל בשכלו תרוץ על הקשיא, נמצא שחוזר ומשיג מקיף אחר, שהוא תרוץ על הקשיא, ואזי אומר גם התרוץ בפני התלמיד. אך כשמגלה גם התרוץ בפני התלמיד, אזי נכנס בו עוד מקיף אחר, ואז על-ידי זה השכל שבא עליו עתה, הדרא קשיא לדוכתא, ואדרבא, עתה הקשיא חזקה ורחבה יותר מבתחלה. נמצא שעל-ידי שגלה התרוץ בפני התלמיד, שעל ידי זה נכנס בו מקיף אחר, דהינו שכל חדש, שעל-ידי זה חזרה הקשיא למקומה ביותר עז, כי עתה הקשיא חזקה ורחבה יותר מבתחלה.

כמו-כן יש בהשגות, שיש דברים שאסור לגלותם, כי אם יגלה זה התרוץ בפני התלמיד, יכנס בו מקיף חדש, שעל-ידי זה יהיה הקשיא חזקה ורחבה יותר מבתחלה, עד שיוכל לכנס בהשגות מקיפים שהם למעלה מהזמן, שאין הזמן מספיק

לְבַאֵר הַקְּשִׁיּוֹת וְהַתְּרוּצִים שֶׁישׁ שָׁם, כִּי הֵם לְמַעַלְהָ מִהַזְּמַן. כִּי כָּל מֵה שֶׁהוּא מְגַלֵּה אִיזָה שְׁכָל, קְשִׁיָּא אִזְ תְּרוּץ, נְכַנָּם בּוֹ שְׁכָל חֲדָשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת מְקִיף כַּנ"ל. עַל־כֵּן אִם לֹא יִהְיֶה נִזְהָר בְּדַבְּרָיו, לְדַקְדֵּק אִיזָה דְּבַר לְגִלּוֹת וְאִיזָהוּ דְּבַר שֶׁלֹּא לְגִלּוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נְכַנָּם בְּקְשִׁיּוֹת וְתְרוּצִים, שְׂאִין הַזְּמַן מִסְּפִיק לְבְּאָרָם, כִּי הֵם בְּחִינַת מְקִיפִים שֶׁהֵם לְמַעַלְהָ מִהַזְּמַן כַּנ"ל. עַל־כֵּן מְכַרְח הַחֲכָם לַעֲשׂוֹת סִיג לְדַבְּרָיו, לְדַקְדֵּק וְלִזְהָר מֵהַ לְגִלּוֹת וּמֵהַ שֶׁלֹּא לְגִלּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִשְׂיג רַק אֹתָן הַמְּקִיפִים, שֶׁצָּרִיד לְהַשְׂיג, וְלֹא יָבֹא לְהַשְׂיג מְקִיפִים שְׂאִין צָרִיד לְהַשְׂיג:

וְזֶה בְּחִינַת מֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (מְנַחֵת כַּט):
 'כְּשֶׁעָלָה מִשָּׁה לְמָרוֹם, מְצָאוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהָיָה קוֹשֶׁר כְּתָרִים לְאוֹתֵיזוֹת. אָמַר לוֹ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! מִי מְעַכֵּב עַל יָדָךְ. אָמַר לוֹ: עֲתִיד אֶחָד לַעֲמֹד וְעַקִּיבָא בֶן יוֹסֵף שְׂמוֹ, שִׁיְהִיָּה דוֹרֵשׁ עַל כָּל קוֹץ וְקוֹץ תְּלִי תְּלִין שֶׁל הַלְכוֹת. אָמַר לוֹ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! רְאוּי שֶׁתִּנָּתֵן תּוֹרָה עַל יָדוֹ. אָמַר לוֹ: שְׂתַק! כִּף עָלָה בְּמַחְשָׁבָה. וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה, מָה אָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂתַק וְכוּ', הֲלֹא כְּבָר אָמַר הַקְּשִׁיָּא, וּמֵה זֶה שֶׁתִּיקָה, מֵאַחַר שֶׁכְּבָר הַקְּשָׁה מֵהַ שֶׁהַקְּשָׁה. אֵךְ תִּכְפַּף כְּשֶׁאָמַר מִשָּׁה הַקְּשִׁיָּא, נָפַל בְּשֶׁכְּלוֹ תְרוּץ עַל הַקְּשִׁיָּא. אֵךְ אִם הָיָה אוֹמֵר אֶת הַתְּרוּץ, הָיָה נְכַנָּם בּוֹ מְקִיף אַחֵר, וְהָיָה בָּא עַל קְשִׁיָּא יוֹתֵר חֲזָקָה וּרְחָבָה מִבְּתַחֲלָה. עַל־כֵּן אָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - שְׂתַק - עַל הַתְּרוּץ, הֵינּוּ שִׁישְׂתַּק וְלֹא יִגְלֶה אֶת הַתְּרוּץ, כִּדִּי שֶׁלֹּא יָבֹא עַל קְשִׁיָּא יוֹתֵר חֲזָקָה מִבְּתַחֲלָה. וְזֶהוּ: כִּף עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, הֵינּוּ שֶׁתִּכְפַּף כְּשֶׁמְגַלִּין אֶת הַשְּׁכָל הַפְּנִימִי, אֲזִי עוֹלָה בְּמַחְשָׁבָה שְׁכָל אַחַר חֲדָשׁ, כִּי נְכַנָּם מְקִיף אַחֵר לְפָנָיִם, וְעַל־כֵּן צָרִיכִין לְשְׂתַק, כִּדִּי שֶׁלֹּא יָבֹא לְמְקִיפִים, שְׂאִין צָרִיכִין

לְהַשִּׁיגָם כַּנֶּ"ל, וְזֶהוּ: שְׂתַק, כָּךְ עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, (*) (*) (מִשָּׁה הָיָה לְמַעַלָּה מִן הַמַּחְשָׁבָה, לְכָךְ הָיָה יוֹדֵעַ אֶת הַתְּרוּץ, כִּי הַשִּׁיג בְּחִינַת (סְתָרִי) [כְּתָרִי כ"ה בַּדְּפוּס הַרְאֵשׁוֹן שֶׁנִּדְפַס ע"י מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל]. אֹתוֹתֵיזוֹת. וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים, כִּי לֹא בָּאָר הַיֵּטִב עֲנִין זֶה), כַּנֶּ"ל:

וְזֶה פְּרוּשׁ: 'הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין, וְהִעֲמִידוּ תְּלִמִּידֵי הַרְבֵּה, וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה' (אָבוֹת פָּרָק א). 'הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין' – זֶה בְּחִינַת שְׂצָרִיף הַחֲכָם הַנֶּ"ל לְהִיזוֹת לוֹ מְתִינּוֹת, לִידַע אִיךָ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד; שְׂלֻפְנֵי בְּחִינַת דָּרִי מַעַלָּה יִגָּלָה לָהֶם הַהֲשָׁגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: מָה חֲמִית וְכוּ' וְלֻפְנֵי דָרִי מִטָּה יִגָּלָה הַהֲשָׁגָה שֶׁל 'מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'. וְזֶה בְּחִינַת דִּין, בְּחִינַת מִשְׁפָּט, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ע"ה): "כִּי אֱלֹקִים שִׁפְטוּ, זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים" – שְׂהַגְבוּהֵם הוּא צָרִיף לְהַשְׁפִּיל, לְהִרְאוֹת לָהֶם שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֵל בִּידִיעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְטַנִּים, בְּחִינַת שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם, צָרִיף לְהִרְאוֹת, לְעוֹרְרָם וְלְהַקִּיצָם שְׂלֵא יִתְיַאֲשׂוּ, כִּי מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, כַּנֶּ"ל.

וְזֶהוּ: 'וְהִעֲמִידוּ תְּלִמִּידֵי הַרְבֵּה' – כִּי כְּשִׁזְזוּכָה לְהַשָּׁגָה כְּזוֹ, לְהִאִיר בְּגִדוּלִים וְקַטְנִים וְכוּ' כַּנֶּ"ל, בְּוִדְאֵי יַעֲמִיד תְּלִמִּידֵי הַרְבֵּה, כִּי כָּלֵם צָרִיכִים אֱלִיּוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְלַמֵּד עִם כָּלֵם כַּנֶּ"ל.

וְזֶהוּ: 'וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה' – בְּחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ג): 'סִיג לְחַכְמָה שְׂתִיקָה', כִּי צָרִיף לַעֲשׂוֹת סִיג לְדְבָרָיו, לְשִׁתֵּק לְפַעֲמִים, בְּחִינַת: שְׂתַק, כָּךְ עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, כַּנֶּ"ל. כִּי עַל־יְדֵי שְׂזוּכָה לְהִעֲמִיד תְּלִמִּידֵי הַרְבֵּה, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא זוֹכֵה לְהַשִּׁיג אֶת הַמִּקְיָפִים, דְּהִינּוּ שְׂמִשִּׁיג וּמִבִּין מַה שְׂלֵא הָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיג מִתְחִלָּה, עַל־כֵּן הוּא צָרִיף לַעֲשׂוֹת סִיג לְדְבָרָיו וְלְשִׁתֵּק לְפַעֲמִים, כִּדִּי שְׂלֵא יִכָּנַס בְּמִקְיָפִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִהַזְמַן, שְׂאִין הַזְמַן מִסְפִּיק לְבָאָר הַקְּשִׁיזוֹת

וְהַתְרוּצִים שֵׁישׁ שָׁם כַּנְ"ל:

וְאֵלֶּה הַשְּׁנֵי בְּחִינֹת שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁגָה שֶׁל
בְּחִינַת מָה וְהַשְּׁגָה שֶׁל בְּחִינַת 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ',
הֵם בְּחִינַת הַשְּׁגָה שֶׁל בְּחִינַת בֵּן וְהַשְּׁגָה שֶׁל בְּחִינַת תַּלְמִיד כִּי
אֶף-עַל-פִּי שֶׁבֵּן וְתַלְמִיד כָּלוּ חֵד כַּנְ"ל, כִּי הַבֵּן הוּא גַם-כֵּן תַּלְמִיד,
כַּנְ"ל, וְהַתַּלְמִיד הוּא גַם-כֵּן בְּחִינַת בֵּן, כִּי נֶחְשָׁב כְּאֵלוֹ עָשָׂא כַּנְ"ל,
אֶף-עַל-פִּי-כֵּן יֵשׁ הַפְּרֵשׁ בֵּין בֵּן לְתַלְמִיד. כִּי הַבֵּן שֶׁהוּא תַלְמִיד הוּא
בְּמַעְלָה יִתְרָה מִתַּלְמִיד לְבַד, כִּי הַבֵּן הוּא כָלוּ נִמְשָׁךְ מִן הָאָב,
מְרַאשׁוֹ עַד רַגְלוֹ, וְאֵין בּוֹ שׁוּם שַׁעֲרָה שְׂאִינָה נִמְשַׁכֶּת מִמֶּנּוּ הָאָב,
עַל-כֵּן בְּחִינַת הַשְּׁגָה שֶׁל הַבֵּן גְּדוּלָה יוֹתֵר בְּמַעְלָה מִהַשְּׁגָה שֶׁל
בְּחִינַת הַתַּלְמִיד.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי מְנַחֵם הַיּוֹמִי:

הַעֲלֵי-יָדַי שְׁעוֹסְקִים לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם עַל-יַד-יְהוָה זֹכִין
לְהַשִּׁיג אֲזוּרוֹת הַמַּקִּיפִין, הֵינּוּ שְׁזוּכָה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין מַה שֶׁלֹּא הָיָה
מִשִּׁיג וּמִבִּין בַּתְּחִלָּה. וְכֵן זֹכָה לְהַשִּׁיג בְּכָל פַּעַם לְפִי מִדְּרַגְתּוֹ
מַקִּיפִים גְּבוּהִים יוֹתֵר:

וּלְמַעְלָה מִן הַכֹּל הֵם הַמַּקִּיפִים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל חַכְמֵי הַדּוֹר. וְכַשְׁזֶהוּ
הַחֲכָם שֶׁבְּדוֹר מְכַנֵּים דַּעְתּוֹ בְּתַלְמִידוֹ וְעוֹסֵק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בִּירְאֵת
שָׁמַיִם עַל-יַד-יְהוָה מִשִּׁיג אֲזוּרוֹת הַמַּקִּיפִין שֶׁלֹּא שֶׁהֵם בְּחִינַת עוֹלָם
הַבָּא. כִּי עוֹלָם הַבָּא הוּא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, כִּי כָּל הַזְּמַן שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלוּ מַה שְׁהָיָה וּמַה שְׂיִהְיֶה הוּא כָלוּ אֵין וְאֶפְסֵם נֶגְדַת יוֹם
אֶחָד וְאֶפְלוֹ נֶגְדַת רַגַע אֶחָת שֶׁל עוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא יוֹם שֶׁכָּלוּ אָרְבָּ
וְשָׁם הוּא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן וְאֵין שָׁם שׁוּם זְמַן כָּלָל. רַק סֵדֶר הַזְּמַנִּים
שֵׁישׁ שָׁם הֵם בְּחִינַת הַשְּׁגוֹת שֶׁל מַקִּיפִים, שֵׁישׁ מַקִּיפִים שֶׁהֵם
בְּחִינַת יָמִים וַיֵּשׁ מַקִּיפִים שֶׁהֵם בְּחִינַת שָׁנִים. וְהַשְּׁגוֹת מַקִּיפִים

הָלְלוּ זֶה עֵקֶר הַתְּעִנוּג וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא, וְהֵם בְּחִינַת
 "מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ". אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַשְׁיִגָם:

סדר יפני מוהר"צ"ת היפני:

טו וְהִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת בְּכָל עֵת, וְסַבֵּב כַּמָּה
 סְבוֹת לְטוֹבָה בְּדַרְכֵים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים וְאֵף עַל פִּי שְׁגִם אַחַר כָּךְ
 כְּשֶׁנִּתְקַבְּצֵנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּקְפֵּ"א בְּאוֹמָאן לֹא פָעַלְתִּי גַם כֵּן
 כְּלוּם לְגִמּוֹר הַדְּפוּם, אֵף עַל פִּי כֵן אַחַר כָּךְ כְּשֶׁבָאתִי לְבֵיתִי עָזַר לִי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַכְּנִים מִחֲשָׁבוֹת בְּלִבִּי וְנָתַן לִי עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְכֵחַ
 לְסַבֵּל וּלְהַמְתִּין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבִלִי לְפָחַד מִשׁוּם דְּבַר מִגְדֵּל
 הַפְּחָדִים שֶׁהַפְּחִידוּ עָלַי שֶׁהוּא סִכָּנָה גְּדוֹלָה וְכוּ' בְּפֶרֶט בֵּין שׁוֹנְאִים
 כְּאֵלֶּה וְכוּ' וְחֶסְרוֹן כִּים הַקְּשָׁה מִכָּלֵם וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חִזְקֵנִי לְבִלִי
 לְהַסְתֵּיבֵל עַל כָּל זֶה, וְהוֹלִיךְ אוֹתִי בְּדַרְכֵים וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת, עַד
 שְׁזוֹכִיתִי בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה לְהַעֲמִיד הַדְּפוּם וּלְהַדְּפִים סְפָרֵי רַבֵּנוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה סֵפֶר לְקוּיֵי מוֹהֲרֵ"ן הָרֵאשׁוֹן וְהַתְּנִינָא, וְגַם סֵפֶר
 הָאֶלְפֵי-בֵית וּשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהַכֹּל בְּתַקוּנֵים נִפְלְאִים וּבְהוֹסְפוֹת
 חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת הַמְּחִיין אֶת הַנֶּפֶשׁ וְהִנֵּה גְּדֵל הַיְשׁוּעָה
 הַזֹּאת שֶׁל הַעֲמִידַת הַדְּפוּם אֵין כָּאֵן מְקוֹם לְבָאֵר עַד הֵיכָן מִגִּיעַ גַּם
 נִפְלְאָ וַיְשׁוּעָה גְּדוֹלָה הַזֹּאת, כִּי הִיא זְכוּת הָרַבִּים נִפְלְאָ וְנוֹרְאָ
 מְאֹד שְׂאִין דְּגַמְתּוֹ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת:

טז וְהִנֵּה תִכְף כְּשֶׁעֲמַדְתִּי אֶת הַדְּפוּם בְּיוֹם חֲמִשָּׁה-עָשָׂר בְּשַׁבָּט
 תִּקְפֵּ"א לְפֶרֶט-קָטָן וְהֵינּוּ בְּשִׂמְחָה עַל גְּדֵל יְשׁוּעַת הַשֵּׁם אֲשֶׁר
 עָזַרְנִי עַד כֹּה הַזְּמַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שָׁבָא עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ כְּבוֹד
 הָרַבָּנִי וְכוּ' מוֹרְנוּ הָרַב דָּוִד נְרוּ יֵאִיר בֶּן הָרַב הַגָּאֹן מִחֲמַלְנִיק
 שֶׁהוּא אָחִיו שֶׁל כְּבוֹד רַבִּי יוֹסֵקָא נְרוּ יֵאִיר חֲתָן רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבִרְכָה וְרַבִּי דָּוִד הַנִּזְכָּר לְעִיל בָּא אֵז מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה שְׁלוּחָא

דַּרְבָּנָן מֵהַכּוֹלֵל:

וְתִכַף כְּשִׁנְדֻעַ לִי שְׂבָא רַבִּי דָּוִד הַנְּזֹכֵר לְעֵיל מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָאן,
וְדַרְכֵי עַל פִּי רַב לְהַסְתִּיכַל עַל הַמַּחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁהַשָּׁם
יְתַבְרַךְ מִזְמִין לִי בְּכָל יוֹם, שְׂבוּדָאֵי יֵשׁ בְּהֵם אֵיזָה רְמִזִּים לְצַרְכֵי
לְקַרְבָּנֵי לְהַשָּׁם יְתַבְרַךְ וְתִכַף עָלָה עַל דַּעְתִּי מִה זֹאת, וְהַבְּנָתִי
שְׁזָה נְשָׁלַח לִי רְמִזׁוֹ לְהַזְכִּיר עֲצָמֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְתִכַף הַתַּחֲלָתִי
לְחֶשֶׁב מַחְשָׁבוֹת בְּעַנְיֵן הַהַשְׁתַּוֻּקָּוֹת לְבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַבְּנָתִי
אֲזִי שְׂאֲחַר עֲצֵם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שְׁיֵשׁ לִי עַל נְסִיעָתִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
אֲף עַל פִּי כֵן אַחַר שְׂזַכִּיתִי לְהַעֲמִיד הַדְּפּוּם אַחַר מְנִיעוֹת רַבּוֹת
וְעֲצוּמוֹת כְּאַלְהָה, וְהַשָּׁם יְתַבְרַךְ נָתַן לִי בְּחִינַת אַרְיִכַת אַפִּים לְסַבַּל
כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהוֹלִיךְ אוֹתִי בְּדַרְכֵי עֲצוֹת נְפִלְאוֹת עַד שֶׁמָּרַתִּי
הָעַנְיֵן תִּתְּהַלֵּךְ לְאֵל וְהָעַמְדָתִי הַדְּפּוּם, עֲתָה אֲנִי מַבִּין שֶׁעַל פִּי דַרְכֵי
עֲצוֹת אֵלוֹ שֶׁהָעַמְדָתִי הַדְּפּוּם בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, בְּדַרְךְ
הַסַּבְּלָנוֹת הַזֹּאת וְאַרְיִכוֹת אַפִּים וְזַרְיִזוֹת וּמְתִינּוֹת אֵלוֹ שֶׁעֲזָר לִי
הַשָּׁם יְתַבְרַךְ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּהֵם עַד שֶׁהָעַמְדָתִי הַדְּפּוּם בְּעִזְרַתוֹ
וַיִּשְׁוַעְתּוּ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה, עַל פִּי דַרְכֵי אֵלוֹ כְּפִי מַה שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
בְּנַפְשִׁי, יְכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁאֲזַכָּה לְבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם כֵּן אֲף עַל פִּי
שְׁיֵשׁ לִי מְנִיעוֹת וְחוּמוֹת בְּרָזַל כְּאַלּוֹ וַיִּדְיַעַה זֶה נְתַחֲזֵקָה בְּלִבִּי
הַרְבֵּה וְאַחַר כֵּן הָיִיתִי אֲצֵל רַבִּי דָּוִד הַנְּזֹכֵר לְעֵיל, וְדָבַר עִמִּי
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה לִי גַם כֵּן חֶשֶׁק קָצַת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחַר כֵּן
בַּיּוֹם שֶׁבַת בְּבַקָר דְּבִרְתִי בְּבֵיתִי עִם אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנו הַרְבֵּה מִגְּדַל
נּוֹרָאוֹת קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשָׁכַל הַתּוֹרָה מְלֵאָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְשָׁאֵין לְיִשְׂרָאֵל שׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם כִּי־אִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא
אַדְמַתֵּנוּ וְאַרְצֵנוּ וְכוּ' וְכוּ' וְהַרְבִּיתִי הַדְּבוּר הַרְבֵּה בְּדַבְּוּרִים
אַמְתִּיִּים כְּאַשֶׁר הוּא בְּאַמְתִּי, שְׁכַל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַקַר תְּקוּנוֹ

שִׁיחִיָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (וּכְבָּר מְבֹאֵר בְּדִבְרֵינוּ מִזֶּה עֵין שָׁם):

אַחַר כֵּן אַחַר פְּסַח נִזְדַּמְּן שְׁהִייתִי בַּחֲמֻלָּנִיק עַל שַׁבַּת מִיַּד עֲבָרִי
 לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ בְּאַרְדִּיטְשׁוּב לְקָנוֹת נִיר לְצַרְךָ גְּמַר הַהַדְפָּסָה וְאִז
 הָיָה הַיִּאֲרָצִיט שֶׁל הָרַב מַחֲמַעֲלָנִיק וְהָיָה שָׁם רַבִּי דָּוִד הַנְּזָכָר
 לְעֵיל, וְחִזְרָנוּ וְנִתְוַעַדְנוּ יַחַד וְחִזַּר וְדִבֵּר עִמִּי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּשַׁעַת
 שְׁתִּיָּה מִי יוֹדֵעַ אִם נִזְכָּה לַשָּׁנָה הַבָּאָה לְשִׁתּוֹת יַחַד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וְרַמְזוּ לִי מֵעַנְיִן נְסִיעָתִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם זֶה הָאִיר לְבִי מְאֹד
 לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

סדר לראיית עיצות הימים:

חַח הַמְּנַהִיג הָאֲמֶת שֶׁל הַדּוֹר צָרִיךְ שִׁיחִיָּה צְדִיק גָּדוֹל בְּאֲמֶת, דְּהֵינּוּ
 שִׁיחִיָּה קְדוֹשׁ וּפְרוּשׁ גָּדוֹל מִתְאַוֹת הַמְּשַׁגֵּל בְּקֹדֶשׁ גְּדוֹלָה, וְאִז
 דִּיקָא הוּא רְאוּי לְהִיֹּת מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל. וְאִזֵּי עַל יְדֵי הַסְתַּכְלוּתוֹ לְבַד
 שְׂמִסְתַּכֵּל בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה מְאִיר וּמִתְנוֹצֵץ מִחוּ
 וְשִׁכְלוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל יְדֵי זֶה מְחַלֵּק לָהֶם גְּדֻלָּה לְכָל אֶחָד
 בְּרְאוּי לוֹ לְפִי הַתְּנוֹצְצוֹת מִחוּ. וְעַל יְדֵי זֶה זֹכָה כָּל אֶחָד לְחִדּוּשׁ
 חִדּוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא בְּרְאוּי לוֹ. וְגַם נִמְשָׁךְ עַל כָּל אֶחָד קֹדֶשׁ
 וּפְרִישׁוֹת מִתְאַוָּה הַנִּ"ל, עַל יְדֵי הַמְּנַהִיג שֶׁהוּא קְדוֹשׁ גָּדוֹל כַּנִּ"ל,
 וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִין לְבוּשָׁה וּתְשׁוּבָה (עֵין בּוּשָׁה), וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִין
 לְעֲנוּה אֲמֶתִית שֶׁהוּא בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. אֲבָל
 כְּשֵׁאִין לְיִשְׂרָאֵל חַם וְשָׁלוֹם מְנַהִיג כְּזֶה, אִזֵּי כָּל הָעוֹלָם מְבַלְבֵּל וְכָל
 הָרוּצָה לְטַל אֶת הַשֵּׁם נוֹטֵל כְּמוֹ שְׂמִתְנַהֵג עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים (שם עב).

קט זֶה סִימָן שְׁהִיָּה אֲצֵל צְדִיק אֲמֶתִי, כְּשֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו בּוּשָׁה וְשִׁפְלוּת
 עַל יְדֵי שְׂשֻׁמְע מִפִּיו אִיזָה דְּבַר תּוֹרָה. כִּי עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שְׂמִמְשִׁיךְ
 הַצְּדִיק הָאֲמֶת, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ בּוּשָׁה שֶׁהִיא עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה שְׁעַל

זֶה זָכִין לְעֲנוּהַ אֲמַתִּית בְּנֵי ל (שם).

לְצַדִּיק מִן הַצְּדִיקִים לְבָד הוּא גַם כֵּן דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, בְּיָדָיו
כְּשֶׁזָּכִין לְדַבֵּר עִמוֹ, מְכַל שִׁכְן כְּשֶׁזָּכִין לְשָׁמַע מִפִּי תוֹרָה, הוּא
טוֹב יוֹתֵר. אֲבָל גַּם הָרֵאִיהֶם וְהַהִסְתַּכְלוּת לְבָד הוּא גַם כֵּן טוֹב מְאֹד
עֵין עֵינַיִם י יא (שם עה).

יְדֵי זֶה זָכִין לְעֲנוּהַ אֲמַתִּית בְּנֵי ל (שם).
כִּי הַסְתַּכְלוּת פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְבָד הוּא גַם כֵּן דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, בְּיָדָיו
כְּשֶׁזָּכִין לְדַבֵּר עִמוֹ, מְכַל שִׁכְן כְּשֶׁזָּכִין לְשָׁמַע מִפִּי תוֹרָה, הוּא
טוֹב יוֹתֵר. אֲבָל גַּם הָרֵאִיהֶם וְהַהִסְתַּכְלוּת לְבָד הוּא גַם כֵּן טוֹב מְאֹד
עֵין עֵינַיִם י יא (שם עה).
כִּי צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק אֲמַתִּי, כִּי
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹתָו, אֲשֶׁרֵי לוֹ
אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ כִּי אַחֲרַי כֶּף דְּהִיָּנוּ לְאַחַר מוֹתוֹ קָשָׁה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב.
וְהַבְּעַל דְּבַר שָׁם לְבָד עַל זֶה לְבַלְבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּי יֵשׁ עֹשֵׂי
נְעֻמָּוּת וְכְסוּפִין בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה
כְּזֹאת בְּיָמֵי קֹדֶם, אֲדָּ אֵין יוֹדְעִים לְהִיָּכֵן לְהִתְקַרֵּב. עַל כֵּן צָרִיכִין
לְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאֲמַתִּית (שם עה).

סְפָר סְפָרֵי מְעֻשְׂיוֹת הַיָּמִינִים:

גַּם אָמְרוּ, שְׂאִין רְאוּי לָהֶם לֵישֵׁב כֹּלל בְּאֵיִרָא דְהָאֵי עֶלְמָא, וְאֵין
רְאוּי לָהֶם לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵא יִטְמְאוּ אוֹתָן, כִּי שְׂאֵר
בְּנֵי הָעוֹלָם הֵם טְמֵאִים כְּנַגְדָּם, עַל כֵּן יֵשְׁבוּ עֲצֻמָּן, שְׁיִבְקָשׁוּ לָהֶם
הָרִים הַגְּבוּהִים בְּיוֹתֵר מְכַל הָעוֹלָם וְיֵשְׁבוּ שָׁם, כִּדֵּי שְׁיִהְיוּ
מְרוֹמְמִים מֵאֵיִרָא דְעֶלְמָא וְשִׁלְחוּ אַנְשִׁים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ הָרִים
הַגְּבוּהִים בְּנֵי ל, וְהִלְכוּ וּבִקְשׁוּ וּמְצְאוּ הָרִים גְּבוּהִים מְאֹד וְהִלְכוּ כָּל
בְּנֵי הַמְּדִינָה וְיֵשְׁבוּ שָׁם, עַל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, הִיָּנוּ שְׁעַל כָּל הָר
וְהָר יֵשְׁבוּ שָׁם אֵיזָה קְבוּץ מֵאֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה הַנִּי ל, וְעָשׂוּ סְבִיב הָהָר
חֲזָקָת גָּדוֹל, וְהָיָה שָׁם חֲפִירוֹת גְּדוֹלוֹת וְכִיּוֹצֵא סְבִיב הָהָר, עַד
שְׁלֵא הָיָה אֲפֻשָׁר בְּשׁוּם אֲפֻן, שְׁיִבּוּא אֵלֵיהֶם שׁוּם אָדָם, כִּי לֹא הָיָה
רַק שְׁבִיל נְעָלָם אֵל הָהָר בְּאֲפֻן שְׂאָדָם אַחֲרַי לֹא הָיָה יָכוֹל כֹּלל
לְבּוֹא אֵלֵיהֶם, וְכֵן בְּהָר הַשָּׁנִי וְכֵן בְּכָל הַהָרִים עָשׂוּ חֲזָקָת וְכוּ' בְּנֵי ל

וְהַעֲמִידוּ שׁוֹמְרֵי בְּרַחוּק מִן הָהָר, כִּי יִשְׁלַח יִתְקַרֵּב לָהֶם זֶר, וְהֵם
 הָיוּ יּוֹשְׁבֵי שָׂם, עַל הָהָרִים, וְהָיוּ מִתְנַהֲגִים בַּמִּנְהַג הַזֶּה וְהָיוּ לָהֶם
 אֱלֹהֹת רַבִּים דְּהֵינּוּ לְפִי הַמָּמוֹן כַּנִּל.

וּמֵאַחַר שֶׁהָיָה הָעֵקֶר אֲצֵלֶם הַמָּמוֹן, עַד שֶׁעַל־יְדֵי מָמוֹן הִרְבֵּה הָיוּ
 נַעֲשִׂים אֱלֹהִים, עַל כֵּן הָיָה לָהֶם חֲשָׁשׁ מִרְצִיחָה וּגְזֵלָה, כִּי כָל אֶחָד
 יִהְיֶה רוֹצֵחַ וְגֹזֵל כִּי שִׁיחִיָּה נַעֲשֶׂה אֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמָּמוֹן שִׁיגְזֹל,
 אֲךָ אָמְרוּ, שֶׁמֵּאַחַר שֶׁהוּא אֱלֹהִים (דְּהֵינּוּ הָעֵשִׂיר בְּעַל הַמָּמוֹן הוּא אֱלֹהִים),
 הוּא יִשְׁמַר מִגְזֵלוֹת וּרְצִיחוֹת וְתִקְנוּ עֲבוֹדוֹת וְקִרְבָּנוֹת, שִׁיחִיּוֹ
 מִקְרִיבִים וּמִתְפִּלְלִים אֶל הָאֱלֹהֹת הַזֶּה לְגַם הָיוּ מִקְרִיבִים בְּנֵי־
 אָדָם, וְהָיוּ מִקְרִיבֵינָם אֶת עֲצָמָן אֶל הָאֱלֹהֹת הַזֶּה לְכַלּוֹת, כִּי שִׁיחִיָּה נִכְלָל
 בּוֹ וְאַחֲרֵיכֵן יִתְגַּלְּגַל וְיִהְיֶה עֲשִׂיר, כִּי עֵקֶר הָאֱמוּנָה הָיָה אֲצֵלֶם
 הַמָּמוֹן כַּנִּל וְהָיָה לָהֶם עֲבוֹדוֹת וְקִרְבָּנוֹת וְקִטְרֹת, שֶׁהָיוּ עוֹבְדִים
 בָּהֶם אֶת הָאֱלֹהֹת הַזֶּה לְכַלּוֹת (דְּהֵינּוּ בְּעַלֵי הַמָּמוֹן הִרְבֵּה כַּנִּל) וּבְיַד־אֵי
 אֶפְרַיִם כִּי הִיטָה הַמְּדִינָה מְלֹאָה מִרְצִיחָה וּגְזֵלָה, כִּי מִי שֶׁלֹּא
 הָיָה מְאֻמִּין בְּעֲבוֹדוֹת הַזֶּה לְכַלּוֹת, הָיָה רוֹצֵחַ וְגֹזֵל, כִּי שִׁיחִיָּה לוֹ מָמוֹן,
 כִּי עֵקֶר הָיָה אֲצֵלֶם הַמָּמוֹן כַּנִּל, כִּי עַל־יְדֵי הַמָּמוֹן יְכוּלִים לְקַנּוֹת
 כָּל דָּבָר אֲכִילָה וּמְלֻבוּשִׁים, וְעֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם עַל־יְדֵי הַמָּמוֹן (כִּי
 הִיטָה סְבָרָתָם לְפִי דַעְתָּם הַמְּשַׁבֵּשֵׁת וְהַנְּבוֹכָה) עַל כֵּן הָיָה הַמָּמוֹן הָאֱמוּנָה
 שֶׁלָּהֶם וְהָיוּ מְשַׁתְּדָלִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה נְחֹסֵר אֲצֵלֶם מָמוֹן כָּלָל, כִּי
 הַמָּמוֹן הוּא עֵקֶר הָאֱמוּנָה וְהָאֱלֹהֹת שֶׁלָּהֶם כַּנִּל, אֲדַרְבָּא, צְרִיכִים
 לְהַשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף וּלְהַכְנִים מָמוֹן מִמְּקוֹמוֹת אַחֲרִים לְתוֹךְ הַמְּדִינָה
 וְהָיוּ יּוֹצְאִים מֵהֶם סוֹחְרִים לְסַחֵר בְּמְדִינוֹת אַחֲרִים כִּי לְהַשְׁתַּכַּר
 מָמוֹן, לְהַכְנִים מָמוֹן יוֹתֵר לְתוֹךְ הַמְּדִינָה וְצַדִּיקֵי הַבְּיָדָאִי הוּא אֲסוּר
 גְּדוֹל לְפִי דַעְתָּם, כִּי הוּא מִחֲסִיר שְׁפַע מָמוֹנוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ
 הָאֱלֹקִים, אֲשֶׁר זֶה הוּא הָעֵקֶר, שִׁיחִיָּה לוֹ מָמוֹן, וְהוּא פּוֹגֵם וּמְחַסֵּר

מִמוֹנֹ, עַל כֵּן בְּיָדָי הָיָה אָסוּר אֲצִלָּם לְתַן צְדָקָה גַם הָיָה אֲצִלָּם
מִמְנִים, שֶׁהָיוּ מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל אֶחָד אִם יֵשׁ לוֹ כָּל־כֶּף מִמוֹן
כְּמוֹ שֶׁהוּא אֹמֵר, כִּי כָּל אֶחָד הָיָה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת עֲשָׂרוֹ בְּכָל פֶּעַם,
כִּדִּי שִׁיחֶיהָ נִשְׁאָר בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲלָה, שֶׁהָיָה לוֹ לְפִי מִמוֹנֹ כַּנִּל
וְלִפְעָמִים הָיָה נֶעֱשֶׂה מַחֲיָה אָדָם, וּמֵאָדָם חֲיָה, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאֶחָד אֲבִד
מִמוֹנֹ, אֲזִי נֶעֱשֶׂה מֵאָדָם חֲיָה אַחֵר שְׂאִין לוֹ מִמוֹן, וְכֵן לְהַפְּךְ:
כְּשֶׁאֶחָד הִרְוִיחַ מִמוֹן, אֲזִי נֶעֱשֶׂה מַחֲיָה אָדָם וְכֵן בְּשֶׁאֵר הַמַּעֲלוֹת
כְּפִי הַמִּמוֹן כַּנִּל וְהָיוּ לָהֶם צוּרוֹת וּפִאֲטָרְעֵטִין [דְּמוֹת דְּיוֹקָן] שֶׁל
אוֹתָן הָאֱלֹהוֹת (דְּהֵינּוּ בְּעֵלֵי הַמִּמוֹן), וְהָיוּ אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוּרוֹת
הַלְלוּ, וְהָיוּ מַחֲבָקִים וּמְנַשְׁקִים אוֹתָם, כִּי זֶה הָיָה הַעֲבוּדָה וְהָאֲמוּנָה
שֶׁלָּהֶם כַּנִּל.

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) כֹּל כְּלֵי פִשְׁתָּן מוֹתֵר לְכַבֵּסֵן וְלֹא נִהְגוּ כֵן וְהוּא לִיה דְּבָרִים
הַמוֹתֵרִים וְאַחֲרֵים נִהְגוּ בָהֶם אִיסוּר אִי אֵתָה רִשְׁאֵי לְהַתִּירֵם
בַּפְּנִיָהם: (ג) מְבִיאִין מִבֵּית הָאוֹמֵן כְּלִים שֶׁהֵם לְצוּרֵךְ הַמוֹעֵד כְּגוֹן
כְּרִים וְכַסְתּוֹת וְצִלּוּחִיּוֹת אֲבָל כְּלִים שְׂאִינֵם לְצוּרֵךְ הַמוֹעֵד כְּגוֹן
מַחְרִישָׁה אוֹ צִמֵּר מִבֵּית הַצֶּבֶע אִין מְבִיאִין וְאִם אִין לְאוֹמֵן מֵה
יֵאכֵל נוֹתֵן לוֹ שְׂכָרוֹ וּמְנִיחֵן אֲצִלוֹ וְאִם אִינוּ מֵאֲמִינוּ מְנִיחֵן בְּבֵית
הַסְּמוּךְ לוֹ וְאִם חוֹשֵׁשׁ שְׂמֵא יִגְנְבוּ מִפְּנֵן לְחֶצֶר אַחֲרַת אֲבָל לֹא
יְבִיאֵם לְבֵיתוֹ אֲלֹא בְּצַנְעָה:

סִימָן תְּקִלָּה (א) אִין מִפְּנִין מַחְצֵר לְחֶצֶר אֲפִילוֹ מִכְּעוֹרָה לְנֵאָה
וְלֹא לְפָנֹת דִּירְתוֹ וְלֹא לְפָנֹת כְּלִיו שְׂאִינֵם לְצוּרֵךְ
הַמוֹעֵד: הִגָּה זכ"ש שֶׁאִסוּר לְהַסִּיעַ מִמוֹנֹ מֵעִיר לְעִיר (מִרְדְּכֵי פֶרֶק מִי שֶׁהַפֶּךְ)
אֲבָל מִפְּנֵה הוּא מִבֵּית לְבֵית בְּאוֹתָהּ חֶצֶר וְאִם אִין הַבֵּתִים
פְּתוּחִים לְחֶצֶר אֲלֹא לְמִבּוֹי יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁמִּבֵּית לְבֵית הַסְּמוּךְ לוֹ

מותר: הגה ואם מתיירא מחמת גניבה בחצר שדר שם מותר אפילו מחצר לחצר המשתמר ואפילו מעיר לעיר בדבר האבד שרי (הגהות אשירי ומרדכי):
(ז) יש מתירים לפנות מחצר של אחר לחצר שלו ואפילו מנאה לכעורה: (ג) הזבל שבחצר אסור להוציא אלא יסלקנו לצדדים ואם נתרבה עד שנעשה חצר כרפת מוציאים אותו לאשפה:

סימן תקלו (א) מי שצריך לרכוב במועד לטייל או לצורך המועד ולא נסה ללכת ברגליו יכול ליטול צפרני הסוס ולתקן ברגליו והאוכף והרסן וכל צרכי רכיבה ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד: הגה ומותר לרכוב במועד אפילו מעיר לעיר אפילו בחנם וכן נהגו אלא שאסור לתקן צרכי הרכיבה אם אינו רוכב לצורך או לטייל (ב"י): (ז) מותר לסרוק הסוס כדי ליפותו: (ג) אין מרביעין בהמה במועד אבל מקיזין לה דם ואין מונעין ממנה כל רפואה אפילו אם יש בה מלאכה: (ד) אין מושיבין תרנגולת על הביצים לגדל אפרוחים ואם הושיבה קודם המועד וברחה מעליהם יכול להחזירה (אבל אסור להושיב אחרת אפילו מתה הראשונה) (ב"י) והוא שיהיה לו בתוך ג' ימים לבריחה:

סימן תקלז (א) דבר האבד מותר לעשותו בחול המועד בלא שינוי (מיהו בכל מה דאפשר להקל בטרחה יעשה) (כל בו) לפיכך בית השלחין (פי' הארץ הצמאה) שהתחיל להשקותה קודם המועד מותר להשקותה שכיון שהתחיל להשקותה קודם לכן אם לא ישקנה עכשיו תפסד אבל שדה הבעל שאין משקין אותה אלא להשביחה יותר אסור להשקותה: (ז) אפילו בבית השלחין לא התירו אלא היכא דליכא טרחא יתירא כגון מן המעיין בין חדש בין ישן שהוא ממושיכו ומשקה אבל לא ידלה וישקה מן הבריכה או ממי הגשמים מקובצים מפני שהוא טורח גדול אפילו ערוגה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סיד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני" מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אחת חציה גבוה וחציה נמוך אין דולים ממקום נמוך להשקות מקום גבוה: (ג) נהרות המושכין מן האגמים מותר להשקות מהם בית השלחין במועד והוא שלא פסקו וכן הבריכות שאמת המים עוברת ביניהם מותר להשקות מהן וכן בריכה שנטפה מבית השלחין ועדיין היא נוטפת מותר להשקות ממנה בית השלחין אחרת והוא שלא פסק המעיין המשקה בית השלחין העליונה: (ד) ירקות שרוצה לאכלן במועד יכול לדלות מים להשקותן כדי שיגדלו ויהיו ראויים למועד אבל אם אינו רוצה לאכלן במועד ועושה כדי להשביחן אסור: (ה) אין עושים החריצים שבעיקרי הגפנים כדי שיתמלאו מים ואם היו עשויות ונתקלקלו ה"ז מתקנן במועד (אבל אסור להעמיק יותר מבראשונה) (המגיד פ"ח): (ו) אמת המים שנתקלקלה מתקנין אותה היתה עמוקה טפח חופר בה עד ששה היתה עמוקה טפחים מעמיקה עד שבעה:

סדר לקוטי תפלות היימני:

ריב: רבונו של עולם רבונו דעלמא כלא, יודע התעלומות, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, מה אומר ומה אדבר ומה אספר לפניך, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך אלקי עולם, אדון כל, הכל יכול, חי לעד וקים לנצח, יחיד קדמון, אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלקים, "רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש, תשכון, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים", חי וקים נורא מרום וקדוש, אשר כל העולם ומלואו עם כל העולמות כלם כלא נחשב קמך, כלא ממש, וכל הזמן של העולם כלו אינו עולה אצלך בהרף עין, אתה לבד יודע רחמנותך בעצמך, איך אתה חפץ בטובותינו להודיענו אמרתך,

וְלִהְטְעִימוּנוּ מִזִּיו נַעַם נִצְחִיּוֹת אֱלֹהֵיךָ, וְנִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת עֲרֵבֵת
 נְעִימַת יְדִידוֹת תְּשׁוּקַת דְּבִקוּתְךָ, וּבְכַמָּה גִלְגּוּלִים אֶתָּה מִתְגַּלְגֵּל
 עִמָּנוּ, וּבְכַמָּה סְבוּבִים וְסִבּוֹת שׁוֹנוֹת אֶתָּה מְסַבֵּב עִמָּנוּ, לְפַעֲמִים
 בְּנַחַת וְלְפַעֲמִים בְּיִסּוּרִין רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, וְהַכֵּל לְטוֹבָתְנוּ כִּדִּי
 לְהִתְעוֹרֵר לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת כִּדִּי לָשׁוּב מִמַּעֲשֵׂינֵנוּ וּמִדְרָכֵינוּ הָרָעִים
 לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ כִּדִּי שְׁנִזְכָּה לְשִׁבְעַת מִטוֹבְךָ
 לְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשֵׁנוּ, "לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", כִּדִּי
 לְהַכִּיר אֶת מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַהֲצִלָּה שְׁבָכָל
 הַהֲצִלָּחוֹת, הִישׁוּעָה שְׁבָכָל הִישׁוּעוֹת, הַטּוֹבָה שְׁבָכָל הַטּוֹבוֹת,
 הַתְּכֵלִית מְכֹל הַתְּכֵלִיּוֹת וְעַתָּה הִיאֲמֵן כִּי יִסְפָּר, שְׂאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהֵי
 לוֹ, שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבִיל טוֹב כְּזֶה, בְּשִׁבִיל תְּכֵלִית אֲמַתִּי וְנִצְחֵי כְּזֶה,
 לְהִתְעַנֵּג עַל ה' וּלְהִסְתַּוֵּף בְּצֵל קִדְשָׁתוֹ, הֵהוּא פָּעַל וְעָשָׂה מַעֲשִׂים
 כְּאֵלֶּה וּמִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלֶּה, כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ, אִזִּי מָה הָיָה לָנוּ, מַה נִּאֲמַר
 מַה נִּדְבַר, אִזִּי אִזִּי וְאִבּוּי, כִּי בְּאַמֶּת אִין לָנוּ שׁוֹם דְּבוּרִים לְדַבֵּר
 בְּעַנְיָן זֶה כִּי אִם לְצַעֲקַת בְּקוֹל מֵר וְנִמְהָר עַד כְּלוֹת הַנְּפֶשׁ, עַד יִשְׁקִיף
 וַיִּרְא ה' מִשָּׁמַיִם, כִּי עֲדִין אִין מַעֲצוֹר לָהּ לְהוֹשִׁיעַ בְּהֶרֶף עֵינַי יִשׁוּעָה
 שְׁלֵמָה וְאַמֶּתִיּוֹת, יִשׁוּעָה נִצְחִיּוֹת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים:

רִיג: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שִׂיֵּאִירוּ
 עֲלֵינוּ זְכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקֵי אֲמַת, וְנִזְכָּה עַל יָדָם לְשִׁמְחָה שְׁלֵמָה,
 וּבְכֹחַם הַגְּדוֹל יִנְשְׁבוּ עֲלֵינוּ בְּרוּחָם הַקְּדוֹשׁ וַיִּנְעֲרוּ וַיִּסִּירוּ מִלְּבָבֵנוּ
 כָּל מִינֵי מָרָה שְׁחוֹרָה וְעֲצָבוֹת, וְכָל מִינֵי עֲפָרוּרִיּוֹת וּכְבִדּוֹת
 הַנוֹפְלִים עַל לִבֵּנוּ, עַד שְׁנִזְכָּה לְהִתְלַהֵב וּלְבַעַר אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת:

כִּיד: וְתִצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִרוּחַ סְעָרָה שְׁלֵא יִבְעַר
 וְלֹא יִתְלַהֵב לִבֵּנוּ חוּץ מִהַמָּדָה חַם וְשָׁלוֹם הַנִּקְרָא הַרִיסָה, וְלֹא
 נִהָרֵם לְעֵלוֹת אֵל ה' וּבְכֹחַ וְזְכוֹת צְדִיקֵי אֲמַת תִּמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשָׁת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז מלמד מורה רנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אליהו הנביא שהיה רוכב על סוסי אש בסערה, אשר כחו מספיק גם עלינו להכניע ולבטל מאתנו האש הבוער בסערה חוץ מהמדה, כי אין אתנו יודע עד מה, איך להתנהג בענין זה של ההתנוצצות וההתלהבות, כי אין אנו יודעים לכוון המדה כלל, לפעמים הלב אטום ומטמטם לגמרי, ולפעמים בוער חוץ מהמדה, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקים אמתיים שכל אחד נקרא "איש אשר רוח בו", שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד:

רטו: עזרנו וזכנו ברחמיך הרבים שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנזכה לשמחה שלמה באמת כרצונך הטוב, עד שיבער ויתלהב לב של כל אחד ואחד אליך תתברך לנצח בתשוקה גדולה ובהתלהבות נמרץ בהדרגה ובמדה כראוי לכל אחד ואחד לפי בחינתו באמת כאשר אתה לבד ידעת כל זה, כי אין מי שיודע לכוון זאת כי אם אתה לבד, עד שנזכה כלנו עמך בית ישראל לבא דכל עלמא, שכל אחד ואחד מישראל עם סגלה עם הנבחר מכל העמים, יהיה נעשה לב למקום שצריך להיות שם בבחינת לב, וכלנו כאחד נתדבק אליך ונתלהב אליך באמת, עד שנזכה להכליל בך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקים בנו מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום" מעתה ועד עולם אמן נצח סלה ועד:

תפלה ו רטז: רבנו של עולם זכני לישב דעתי היטב בזה העולם בזה הגוף חיש קל מהרה, שאזכה לישב דעתי היטב היטב מה התכלית והסוף מכל התאות ומכל עניני עולם הזה, הן התאות הנכנסות לגוף הן התאות שחוץ לגוף כמו הכבוד

וְהַתְנַשְּׂאוֹת וְהַשְּׂנָאָה וְהַקְנָאָה וְהַקְנָטוֹר וְכִיּוֹצֵא בָהֶן וְאִזְכָּה
לְהַסְתִּיבֵל עַל תְּכִלְיֹתַי הָאֲמֵתִי הַיֵּטִב בְּיָשׁוּב הַדַּעַת חֲזָק בְּאַמֵּת, וְלֹא
אֲטַעֲהָ אֶת עֲצָמַי כָּלֵל בְּזָה הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ כִּי כָל
הַתְרַחֲקוֹתֵינוּ מִמֶּךָ הִיא מִחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עֲצָמֵנוּ כָּלֵל, כִּי
אִם נִזְכָּה לִישֵׁב דַּעְתֵּנוּ הַיֵּטִב בְּעֵינַי מְרִירוֹת חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר
הוּא מְלֵא כַּעַם וּמְכַאֲבוֹת, וְכָל הַתְּאוֹת וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
הֵם לְפִי שָׁעָה קָלָה כְּצֵל עוֹבֵר, וְכָלֵם מְעַרְבִים בִּיגוֹנוֹת הַרְבֵּה
וּבְצַעַר וְיִסּוּרִין וְיָגוֹן וְאַנְחָה כְּפָלִי כְּפָלִים יוֹתֵר מִהָעֵנָג, וְהַפְּסֵדוֹ
מְרַבֵּה מִשְׂכָּרוֹ גַּם בְּעַת תְּאוֹתָיו, וּמְכָל שֶׁכֵּן בְּאַחֲרִיתוֹ מִיַּד שֶׁהִיא
מְרַה כְּלַעֲנָה, רֵאשִׁיתוֹ יָגוֹן וְאַנְחָה, וְאַחֲרִיתוֹ חֲשָׁךְ וְחִלְקֵלְקוֹת
וְאַפְלָה נִדְחָה, גַּם כָּל יָמָיו כַּעַם וּמְכַאֲבוֹת הַרְבֵּה וְחֲלָיו וְקֶצֶף,
וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בְּעַמְלוֹ: